

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาจาก 2 ส่วน ได้แก่ จากการสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ และโปรดิวเซอร์ (Producer) รายการ ประกอบกับการศึกษาการสำรวจข้อมูลจากเทปวีดีทัศน์ ซึ่งผู้ศึกษาได้ศึกษาจากเทปวีดีทัศน์ 6 รายการ ได้แก่ รายการวันละคร้าน รายการห้องบุษบา รายการไฮมันเดย์ (Hi! Monday) รายการท่องเที่ยวกับนายเกษตร รายการไอเดียคิดส์ (Idea kids) และรายการปลื้ม รวม 6 รายการ ซึ่งผู้ศึกษาได้สรุปประเด็นการศึกษาไว้ 5 ประเด็น เพื่อศึกษาถึงการบริหารจัดการรายการ กระบวนการทำงานในการผลิตรายการ ลักษณะโครงสร้างรายการ รูปแบบรายการ และเนื้อหารายการ รวมทั้งศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการกำหนดเนื้อหาการปกิณกะบันเทิง หรือ รายการวาไรตี้ (Variety) ของสถานีเคเบิลทีวีวันเจริญ (KCTV) ปราบกฏผลดังนี้

สรุปผลการศึกษา

สรุปประเด็นที่พบในด้านแนวคิดเกี่ยวกับเคเบิลทีวีท้องถิ่น

หัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ สถานีเคเบิลทีวีวันเจริญ (KCTV) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการให้นิยามของความต่างหรือความเหมือนกันของ สถานีโทรทัศน์ทั่วไป กับเคเบิลท้องถิ่น โดยมองว่า สถานีโทรทัศน์ทั่วไปเป็นสื่อที่ตอบสนองส่วนกลาง นำเสนอข้อมูลแบบกว้าง ๆ ไม่เจาะจงหรือให้ความสำคัญเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่จะให้ความสำคัญกับเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อภาพรวมกับประเทศ แต่ในส่วนของเคเบิลทีวีท้องถิ่น หัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการได้ให้ทัศนะว่าเคเบิลทีวีท้องถิ่นเป็นสื่อที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ เพราะเคเบิลท้องถิ่นเป็นสื่อที่มีความใกล้ชิดกับชุมชนโดยผู้ผลิตที่เป็นคนในชุมชน สามารถตอบสนองความต้องการในด้านข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิง ให้แก่คนในชุมชน และคนในชุมชนสามารถเข้าถึงได้ ในขณะที่ต้องมีจรรยาบรรณของความเป็นสื่อ มีความเป็นกลางในการนำเสนอข่าวสาร

ในขณะที่โปรดิวเซอร์ (Producer) ในฝ่ายข่าวและผลิตรายการ สถานีเคเบิลทีวีวันเจริญ (KCTV) ได้ให้นิยาม ของสถานีโทรทัศน์ทั่วไป กับ เคเบิลทีวีท้องถิ่น ไว้ในแนวทางเดียวกัน โดยเฉพาะในเรื่องของเรื่องของ ระบบการส่งสัญญาณ และการเสียดำใช้จ่ายในการรับชม โดยเรียกสถานีโทรทัศน์ทั่วไป ว่า “ฟรีทีวี (Free TV)” “สถานีโทรทัศน์เพื่อส่วนรวม” และ “ทีวีชั้นสูง” ส่วนเคเบิลทีวีท้องถิ่น

โปรดิวเซอร์ (Producer) ในฝ่ายข่าวและผลิตรายการ สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ได้ให้นิยามที่เหมือนกัน นั่นคือ “สถานีเคเบิลทีวีที่เป็นสถานีของคนในท้องถิ่น นำเสนอข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่น เข้าใจท้องถิ่น เพื่อคนในท้องถิ่น และให้คนในท้องถิ่นดู”

ในส่วนของโครงสร้างการบริหารงานหัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการเห็นว่า โครงสร้างการบริหารระหว่างสถานีโทรทัศน์ทั่วไป และเคเบิลทีวีท้องถิ่นมีความใกล้เคียงกัน คือ มีหุ้นส่วน มีผู้บริหาร มีฝ่ายต่าง ๆ ที่คล้ายกัน อาทิ ฝ่ายข่าว ฝ่ายผลิตรายการ แต่จะแตกต่างกันที่ขนาดขององค์กร และจำนวนบุคลากร ที่สถานีโทรทัศน์ทั่วไปจะมีขนาดใหญ่กว่า และมีจำนวนบุคลากรที่มากกว่าสถานีเคเบิลทีวีท้องถิ่น

ในด้านของบทบาทหน้าที่ของการเป็นสื่อสารมวลชน เคเบิลทีวีท้องถิ่นจะมีความใกล้ชิดกับคนในชุมชน เป็นสื่อที่คนในชุมชนสามารถเข้าถึงได้ รวมทั้งเป็นสื่อที่สามารถให้บริการทั้งข้อมูลข่าวสาร ความบันเทิง ภายใต้บรรยากาศของสื่อ และความเป็นกลางในการนำเสนอ

ซึ่งในอนาคตเคเบิลทีวีท้องถิ่นจะผลิตข่าวสารและรายการที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับคนในชุมชนมากขึ้น และพัฒนาตนเองให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างคนในสังคมมากขึ้นอีกด้วย

สรุปประเด็นที่พบในด้านแนวคิดการบริหารงานของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV)

ในทัศนะของหัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ มองว่าสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) เป็นองค์กรขนาดกลางที่บริหารแบบให้โอกาสกับคนในชุมชนที่จบการศึกษาใหม่ ใช้การบริหารแบบเหมือนพี่เหมือนน้อง บุคลากรมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นและการปฏิบัติงานแต่ต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบขององค์กร นอกจากนี้สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ได้ตั้งเป้าหมาย (Goal) ขององค์กร ว่าเป็นสถานีที่มีความเป็นกลางของคนในชุมชน และเป็นธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้ให้ตนเองอยู่รอดในสังคมขณะนี้ โดยหากต้องการไปถึงเป้าหมาย (Goal) ขององค์กร หัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการต้องพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะ สามารถพัฒนาแนวคิดในการสร้างสรรค์งาน โดยการทำหน้าที่ในการสะท้อนสิ่งที่เกิดในชุมชน ทั้งดี และไม่ดี เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดี ความสามัคคี ความร่วมมือร่วมใจกันในการแก้ไขปัญหาความทุกข์ร้อนของคนในชุมชน จะเห็นได้ว่าจากเป้าหมาย (Goal) ที่กำหนดไว้ในอนาคต หัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) จึงมีทัศนะในด้านพันธกิจ (Mission) ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งทำหน้าที่เป็นสื่อกลางให้กับองค์กรและหน่วยงานของจังหวัดนครราชสีมา ตลอดจนทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงให้แก่คนในท้องถิ่น

ประกอบกับสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ได้วางตำแหน่งของตนเองไว้ คือ เป็น “เคเบิลทีวีอันดับ 1 ของภาคอีสาน” ซึ่งในปัจจุบันนี้ สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ยังไปไม่ถึงตำแหน่งที่ตั้งไว้ เนื่องด้วยสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) เป็นองค์กรขนาดกลางที่กำลังพัฒนาทั้งในด้านของบุคลากร งบประมาณ และในอีก 3 ปีข้างหน้า สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) จะสร้างเครือข่ายกับพันธมิตรเคเบิลทีวีต่างอำเภอและต่างจังหวัดในเขตภาคอีสาน

โดยในการดำเนินงาน หัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ มองว่า ปัจจัยในด้านงบประมาณ ถือเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาองค์ให้บรรลุเป้าหมาย (Goal) ซึ่งงบประมาณในการบริหารของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) สามารถแจกแจงได้เป็น 4 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายประจำ ได้แก่ เงินเดือนพนักงาน ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และงบประมาณด้านอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องมือที่ใช้ในฝ่ายต่าง ๆ ได้แก่ ฝ่ายช่าง ฝ่ายสำนักงาน ฝ่ายข่าวและผลิตรายการ รวมทั้งงบประมาณด้านการพัฒนาความรู้ ความสามารถบุคลากร ได้แก่ งบประมาณในการจัดอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากร ซึ่งทางสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ได้จัดอบรมเป็นประจำทุกปี และการจัดสรรงบประมาณ เพื่อคืนกลับสู่สังคม นั่นคือ การทำบุญ

นอกจากนั้น หัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการประเมินตนเอง ของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) โดยได้ประเมินจากยอดติดตั้งของสมาชิกเป็นหลัก รวมทั้งการประเมินจากการตอบรับในสังคม โดยได้รับความไว้วางใจจากหน่วยงานราชการ เพื่อให้ดำเนินการถ่ายทอดสดงานสำคัญในระดับจังหวัด อีกทั้งยังสามารถประเมินจากการให้การทักทายผู้ประกาศข่าว หรือพิธีกรรายการ และจากการสอบถามไปยังผู้ชมรายการถึงผลตอบกลับที่ได้รับหลังรายการออกอากาศ รวมทั้งการติดต่อกลับของผู้ชมรายการเพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากรายการที่ออกอากาศไปแล้ว ซึ่งในอนาคตคาดว่าจะมีการสำรวจจากการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อให้การประเมินมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น

สรุปประเด็นที่พบในด้านการบริหารดำเนินงานผลิตรายการของฝ่ายข่าวและผลิตรายการ สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV)

ในทัศนะของหัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ การบริหารงานด้านผลิตรายการของฝ่ายข่าวและผลิตรายการ สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ใช้การบริหารงานแบบเปิดกว้าง ให้โอกาส บุคลากรในฝ่ายมีอิสระในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเต็มที่ เพื่อให้งานออกมามีคุณภาพ ภายใต้กรอบกติกาของกฎระเบียบองค์กร ซึ่งหัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ ได้ให้ทัศนะว่า สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) มีเป้าหมาย (Goal) ในการบริหารงานด้านผลิตรายการของฝ่ายข่าว

และผลิตรายการ คือ เป็นสถานีเคเบิลทีวีท้องถิ่นที่ผลิตรายการอย่างมืออาชีพ รายการมีความหลากหลาย และไม่ทิ้งความเป็นท้องถิ่น ดังนั้นสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) จึงวางแผนการบริหารงานด้านผลิตรายการโดยต้องพัฒนาศักยภาพ 3 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพในด้านทักษะความรู้ความสามารถของบุคลากร โดยการจัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถในการทำงานเป็นประจำทุกปี และต้องพัฒนาในด้านเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการผลิตรายการ ให้มีความทันสมัย สามารถสนับสนุนการสร้างงานที่มีคุณภาพได้ รวมทั้งการพัฒนาในด้านของการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการเพิ่มงบประมาณในส่วนของเบี้ยเลี้ยง ค่าติดต่อประสานงาน การจัดสรรค่าน้ำมันให้เหมาะกับระยะทางในการเดินทาง ในกรณีออกกองถ่ายทำรายการนอกสถานที่ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร

นอกจากการพัฒนาศักยภาพทั้ง 3 ด้านดังกล่าวแล้ว ฝ่ายข่าวและผลิตรายการสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ยังมีพันธกิจ (Mission) ได้แก่ การสร้างเครือข่ายพันธมิตร เพื่อเป็นศูนย์ข่าวในต่างอำเภอและต่างจังหวัดในเขตภาคอีสาน เพื่อให้สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) เป็นเคเบิลทีวีอันดับ 1 ของภาคอีสานในอนาคต อีกทั้งยังมีพันธกิจ (Mission) ในด้าน การผลิตรายการ โดยต้องสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ ซึ่งเนื้อหาในรายการต้องให้ความสำคัญกับความเป็นท้องถิ่นและเข้าถึงความต้องการของคนในชุมชน

และเพื่อให้พันธกิจ (Mission) ในการปฏิบัติงานราบรื่นทางสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) จึงได้มีการจัดสรรงบประมาณ ในฝ่ายข่าวและผลิตรายการ ซึ่งสามารถแจกแจงได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. ค่าตอบแทนพนักงานเป็นเงินเดือน
2. ค่าทำงานล่วงเวลา
3. ค่าน้ำมันในการเดินทาง ค่าอาหาร และค่าที่พัก กรณีออกกองถ่ายทำรายการในเขตพื้นที่ต่างจังหวัด

ในด้านการจัดสรรบุคลากรของฝ่ายข่าวและผลิตรายการ สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) หัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ เห็นว่า การจัดสรรบุคลากรกรรมการผู้จัดการจะเป็นผู้คัดเลือกบุคลากรเข้ามาปฏิบัติงานด้วยตัวเอง โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคลากรที่เหมาะสมกับตำแหน่งงาน และกรรมการจะมอบนโยบายในด้านการผลิตรายการมายังหัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ ซึ่งจะคำนึงถึงความสามารถ บุคลิกภาพของโปรดิวเซอร์ (Producer) แต่ละบุคคล และหัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการจะมอบนโยบายดังกล่าวมายังโปรดิวเซอร์ (Producer) พร้อมทั้งจัดสรรบุคลากร อันได้แก่ ช่างภาพ (Camera man) หรือ พนักงานตัดต่อ (Editor) โดยจะเลือกตาม

ความเหมาะสมและความสมัครใจ หรือ โปรดิวเซอร์ (Producer) สามารถเลือกที่ม้งานด้วยตนเองก็ได้

ซึ่งหัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการได้ให้ทัศนะว่า การบริหารงานของฝ่ายข่าวและผลิตรายการ มักประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ ส่งผลให้บุคลากร 1 คน ต้องรับผิดชอบงานหลายหน้าที่ ประกอบกับบุคลากรบางคนที่รับเข้ามาทำงานก็มักจบการศึกษามาจากสาขาวิชาอื่น ทำให้ทักษะความสามารถไม่ตรงกับตำแหน่งงาน ส่งผลให้การทำงานช้า ไม่มีคุณภาพ ต้องมาฝึกฝนกันใหม่

สรุปประเด็นที่พบในการบริหารการจัดรายการประเภทบันเทิง (Variety) สถานีเงินเงินวันเจริญ (KCTV)

ในทัศนะของหัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ ในส่วนนโยบายในการนำเสนอรายการประเภทบันเทิง (Variety) สถานีเงินเงินวันเจริญ (KCTV) จะเน้นที่ความหลากหลายของเนื้อหารายการ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มผู้ชมทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ ซึ่งเนื้อหาการนำเสนอต้องมีความเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น และคนในชุมชน และผู้ชมให้ความสนใจกับเรื่องราวที่นำเสนอในรายการ เกิดกระแสความนิยมขึ้น สามารถช่วยสร้างรายได้ และกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน

ซึ่งแนวโน้มในอนาคตรายการประเภทบันเทิง (Variety) ในท้องถิ่น หัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการ มองว่าผู้ผลิตรายการต้องคำนึงถึงความเป็นท้องถิ่น วัฒนธรรมดั้งเดิมในการนำเสนอรายการ รวมทั้งต้องสร้างการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่นเพื่อให้เป็นสถานีเคเบิลทีวีท้องถิ่นของคนในจังหวัดนครราชสีมาอย่างแท้จริง

ในขณะที่โปรดิวเซอร์ (Producer) ทุกราย มองว่า แนวโน้มในอนาคตของรายการประเภทบันเทิง (Variety) ในท้องถิ่นจะมีการพัฒนาคุณภาพมากขึ้นทั้งในด้านเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ ความสามารถในการถ่ายภาพของช่างภาพ (Camera man) รวมทั้งความชำนาญในการตัดต่อผสมเสียงของเจ้าหน้าที่ตัดต่อ (Editor) ที่ในอนาคตจะพัฒนาให้เทียบเท่าหรืออาจดีกว่าสถานีโทรทัศน์ทั่วไป นอกจากนั้นเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ ประชาชนในท้องถิ่นจะได้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น และเกิดความร่วมมือระหว่างคนในท้องถิ่นและสื่อท้องถิ่น

ส่วนในด้านการบริหารการจัดรายการ โปรดิวเซอร์ (Producer) มีมุมมองในการบริหารการจัดรายการ โดยสรุปว่า การบริหารการจัดรายการ คือ การบริหารทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตรายการ อันได้แก่

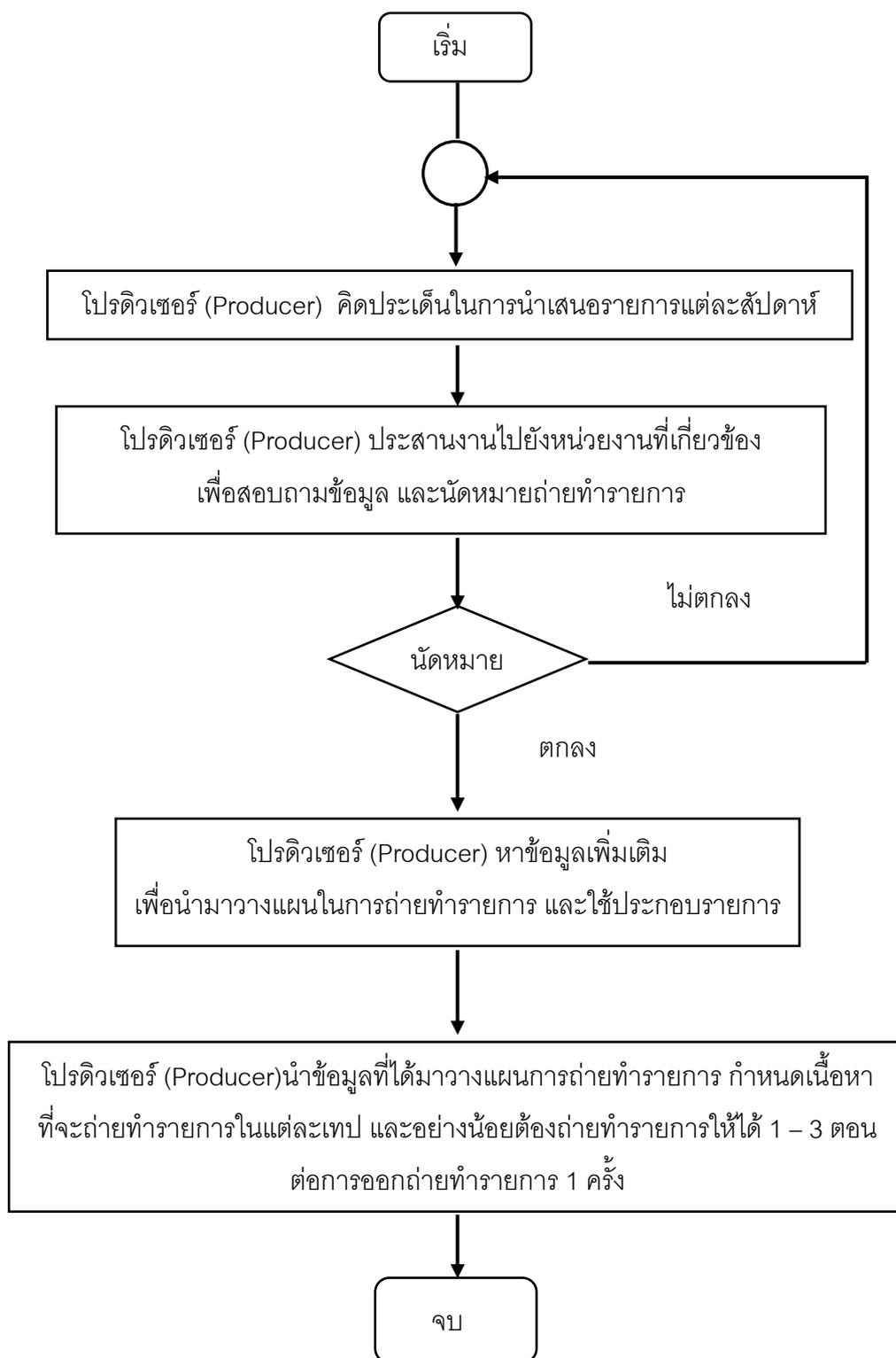
1. การบริหารทรัพยากรเวลา เพื่อให้กระบวนการผลิตรายการทั้งหมดเสร็จสิ้นทันตามกำหนดเวลาออกอากาศ
2. การบริหารทรัพยากรบุคคล นั่นคือ การบริหารทีมงาน การจัดการบุคลากรให้มีหน้าที่ในการผลิตรายการอย่างเหมาะสมตามความสามารถและความถนัด
3. การบริหารงบประมาณในการผลิตรายการ พบว่า งบประมาณหลักในการจัดสรรอุปกรณ์การถ่ายทำและเครื่องมือเครื่องมือนอื่น ๆ ที่ใช้ในกระบวนการผลิตรายการ ทางบริษัทได้จัดสรรอย่างเพียงพอแล้ว ขาดแต่เพียงงบประมาณในส่วนของการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ในการออกถ่ายทำรายการนอกสถานที่ในแต่ละครั้ง เช่น เบี้ยเลี้ยง ค่าน้ำ ค่าอาหาร
4. การบริหารกระบวนการผลิตรายการ ตั้งแต่ขั้นตอนของการเตรียมงาน การกำหนดเนื้อหารายการแต่ละตอน ข้อมูลที่ใช้ประกอบรายการ โดยต้องตรงตามแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ และต้องบริหารการถ่ายทำ ควบคุมเวลา ควบคุมเนื้อหาการนำเสนอของพิธีกรในขณะถ่ายทำรายการ นอกจากนั้นโปรดิวเซอร์ (Producer) ต้องควบคุมระยะเวลาและมาตรฐานในการตัดต่อ ซึ่งมาตรฐานจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์และวิจรณ์ญาณของโปรดิวเซอร์ (Producer) จนกระทั่งรายการเสร็จสมบูรณ์ พร้อมออกอากาศ

ในการทำงานของโปรดิวเซอร์ (Producer) จะมีการวางแผนการทำงานต่างกันไปตามความถนัดและภาระความรับผิดชอบ ซึ่งโปรดิวเซอร์ (Producer) ทุกรายได้ให้ทัศนะว่าการวางแผนการดำเนินงานจะเริ่มจากการคิดประเด็นในการนำเสนอรายการแต่ละสัปดาห์ก่อน จากนั้นโปรดิวเซอร์ (Producer) ก็จะประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสอบถามข้อมูล และนัดหมายถ่ายทำรายการ โดยเมื่อนัดหมายได้แล้ว โปรดิวเซอร์ (Producer) ก็จะหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อนำมาวางแผนในการถ่ายทำรายการ โดยการสำรวจความมากมายของเนื้อหา กำหนดเนื้อหาที่จะนำเสนอในแต่ละเทป ซึ่งแต่ละเทปเนื้อหารายการต้องไม่เกิน 15 นาที นอกจากการนำข้อมูลมาวางแผนการถ่ายทำรายการแล้วยังนำข้อมูลมาใช้ประกอบในรายการด้วย ซึ่งการวางแผนการดำเนินงานของโปรดิวเซอร์ (Producer) ทั้งหมด จะอยู่ภายใต้ปัจจัยในเรื่องของความพร้อมของทีมงานเป็นหลัก โดยส่วนมากยึดถือความสะดวกง่ายและประหยัดทั้งในด้านเวลา ระยะเวลา และงบประมาณในการเดินทาง เป็นหลัก นอกจากนั้นยังมีการวางแผนในการถ่ายทำรายการล่วงหน้า (Stock) เพื่อให้ไม่ต้องออกไปถ่ายทำรายการบ่อยและป้องกันปัญหาอันเกิดจากการทำงานที่ไม่เป็นไปตามกำหนดการที่วางไว้ เพื่อให้งานไม่หยุดชะงัก โดยการออกถ่ายทำรายการ 1 วัน จะถ่ายทำรายการได้ 2-3 ตอน ซึ่งสามารถออกอากาศได้ 2-3 สัปดาห์

โดยสามารถสรุปขั้นตอนในการวางแผนการดำเนินการผลิตรายการได้ดังภาพ (Flow-chart diagram)

ภาพที่ 5.1

การวางแผนการดำเนินการผลิตรายการ (Flow chart diagram)

ในด้านการผลิตรายการของโปรดิวเซอร์ (Producer) แต่ละท่านรายจะมีจุดเริ่มต้นในการผลิตรายการจากนโยบายของผู้บริหารประกอบกับความชื่นชอบส่วนตัวของโปรดิวเซอร์ (Producer) นำมาคิดเป็นรายการที่เป็นรูปธรรม ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ เนื้อหารายการ รูปแบบการนำเสนอรายการ และโครงสร้างรายการ

ในด้านการตั้งชื่อรายการโปรดิวเซอร์ (Producer) จะตั้งชื่อรายการ โดยชื่อรายการต้องสั้นกระชับได้ใจความ และต้องสามารถสร้างการจดจำได้ด้วย นอกจากนี้ชื่อรายการยังสามารถสื่อถึงลักษณะของรายการ อาทิ เนื้อหารายการ กลุ่มเป้าหมาย รวมถึงวันเวลาในการออกอากาศของรายการอีกด้วย

ในด้านเป้าหมายในการผลิตรายการโปรดิวเซอร์ (Producer) ทุกราย มีเป้าหมาย (Goal) หลักคือ มอบสาระความรู้และความบันเทิงเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่น โดยเฉพาะ ซึ่งกลุ่มเป้าหมาย (Target group) เป็นบุคคลตั้งแต่ วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ ทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา โดยจากการศึกษาพบว่า ยังขาดในส่วนของกลุ่มเป้าหมาย (Target group) เฉพาะ เช่น เด็กเล็ก หรือผู้สูงอายุ

ส่วนในด้านแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ ประเภทปิกนิกะบันเทิง หรือรายการวาไรตี้ (Variety) สถานีเงินเงินวันเจริญ (KCTV) จากทัศนะของโปรดิวเซอร์ (Producer) ทั้ง 5 ราย ประกอบกับการศึกษาจากเทปวีดีทัศน์ทั้ง 6 รายการ พบว่า แนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการโดยสรุป คือ การมอบสาระความรู้และความบันเทิงให้แก่ผู้ชม

นอกจากนั้นในการผลิตรายการของโปรดิวเซอร์ (Producer) ทั้ง 5 ราย จะคำนึงถึงปัจจัยในการกำหนดเนื้อหาในรายการ ได้แก่ ข้อมูลที่นำเสนอในรายการต้องสอดคล้องกับแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของแต่ละรายการ เป้าหมาย (Goal) และวัตถุประสงค์ของรายการ ภายใต้ประสบการณ์และวิจารณ์ญาณของโปรดิวเซอร์ (Producer) โดยคำนึงถึงความบันเทิง และประโยชน์ที่ผู้ชมจะได้รับ และผู้ชมที่บ้านสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวันได้ รวมทั้งรายการยังสามารถเติมเต็มข้อมูลในส่วนของที่หาไม่ได้จากรายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ทั่วไป ซึ่งการนำเสนอเนื้อหาในรายการต้องเข้าใจง่าย เพื่อให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจ และได้รับประโยชน์สูงสุดจากการชมรายการ นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในส่วนของการบริหารในการผลิตรายการ นอกจากนี้วันนักชัตฤกษ์ต่าง ๆ ก็เป็นอีกปัจจัย ในการกำหนดเนื้อหาของรายการ เพื่อให้รายการมีความทันสมัยสอดคล้องกับวันเวลาและสถานการณ์ในสังคมขณะนั้น เช่น วันปีใหม่ โดยทั้ง 6 รายการได้จัดทำเทปพิเศษประมวลภาพรายการปี 2552 เพื่อส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ เป็นต้น

ในด้านของเนื้อหารายการจากทัศนะของโปรดิวเซอร์ (Producer) ทั้ง 5 ราย ประกอบกับการศึกษาจากเทปวีดีทัศน์ทั้ง 6 รายการ พบว่า ในการนำเสนอเนื้อหารายการประเภท

บันเทิง (Variety) ทั้ง 6 รายการ โดยสรุปแล้ว โปรดิวเซอร์ (Producer) มุ่งหวังที่จะนำเสนอทั้ง ความบันเทิง สารความรู้ ในด้านต่าง ๆ ตามแนวคิด (Theme) ของแต่ละรายการ ซึ่งจะเน้นเนื้อหาที่ สอดแทรกความเป็นท้องถิ่น เพื่อสร้างความแตกต่างระหว่างโทรทัศน์ทั่วไปกับเคเบิลทีวีท้องถิ่น อาทิ การนำเสนอเนื้อหารายการท่องเที่ยวกับนายเกษตร นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการเกษตร ของเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จ โดยนำเสนอถึงที่มาที่ไปในการทำการเกษตร เคล็ดลับ วิธีการในการเพาะปลูกหรือการเลี้ยงจนประสบความสำเร็จ เพื่อเป็นความรู้แก่เกษตรกร และแนะแนวอาชีพ ด้านการเกษตรแก่ผู้สนใจ โดยยึดถือแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รวมทั้งแนวคิดในเรื่องเกษตรชีวอินทรีย์ ในการทำเกษตรแบบ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรอย่างรู้ค่า เป็นต้น

ในด้านรูปแบบในการนำเสนอรายการ จากทัศนะของโปรดิวเซอร์ (Producer) ทั้ง 5 รายการ ประกอบกับการศึกษาจากเทปวีดิทัศน์ทั้ง 6 รายการ พบว่า รูปแบบการนำเสนอรายการประเภท บันเทิง (Variety) ทั้ง 6 รายการ โดยสรุป จะมีรูปแบบการนำเสนอที่คล้ายกัน คือ การนำเสนอรายการจะใช้พิธีกรรายการเป็นผู้ดำเนินเรื่องทั้งหมด ตั้งแต่การเปิดรายการ การสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการ จนกระทั่งปิดรายการ รวมทั้งการนำเข้าสู่ช่วงต่าง ๆ ของรายการ อาทิ รายการวันละร้านที่ พิธีกรจะเป็นผู้ดำเนินเรื่องทั้งหมด ตั้งแต่ เปิดรายการ สัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการ และปิดรายการ เป็นต้น โดยในส่วนสัมภาษณ์จะแบ่งรูปแบบการสัมภาษณ์ออกเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

1. แบบนั่งสัมภาษณ์ คือ พิธีกรสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการในลักษณะการนั่งสัมภาษณ์ อยู่กับที่ ซึ่งจะพบในรายการวันละร้าน และรายการปลื้ม
2. แบบเดินสัมภาษณ์ คือ พิธีกรสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการในลักษณะเดินไปคุยไป หรือการพาเดินชม ซึ่งจะพบในรายการวันละร้าน และรายการท่องเที่ยวกับนายเกษตร
3. แบบสาธิต คือ พิธีกรสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการพร้อมกับสาธิตวิธีการการใช้ ซึ่งจะพบในรายการวันละร้าน และรายการไอเดียคิดส์ (Idea kids)
4. แบบผสม คือ เป็นรูปแบบการสัมภาษณ์แบบผสมผสานระหว่าง แบบนั่ง สัมภาษณ์กับแบบเดินสัมภาษณ์ ซึ่งจะพบในรายการวันละร้าน, แบบนั่งสัมภาษณ์กับแบบสาธิต ซึ่งจะพบในรายการวันละร้าน และแบบเดินสัมภาษณ์กับแบบสาธิต ซึ่งจะพบในรายการวันละร้าน รายการห้องบุษบา และรายการท่องเที่ยวกับนายเกษตร
5. แบบพิธีกรนำเสนอเองทั้งหมด คือ พิธีกรเป็นผู้นำเสนอสาระข้อมูลในรายการเอง ทั้งหมด โดยรูปแบบการนำเสนอนี้เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าจากการที่ผู้ร่วมรายการไม่สะดวก ออกรายการ ซึ่งจะพบรูปแบบการนำเสนอนี้ในรายการวันละร้าน

ในด้านโครงสร้างรายการ จากการศึกษาจากเทปวีดีทัศน์ทั้ง 6 รายการ พบว่า ลักษณะโครงสร้างรายการ ทั้ง 6 รายการที่ออกอากาศ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2552 ถึง เดือน มกราคม 2553 ทั้งหมด 106 เทป ได้แก่ รายการวันละร้าน รายการห้องบุษบา รายการไฮ! มั่นเดย์ (Hi! Monday) รายการท่องเที่ยวกับนายเกษตร รายการไอเดียคิดส์ (Idea kids) และรายการปลื้ม พบว่า ลักษณะโครงสร้างรายการโดยสรุป คือ โครงสร้างรายการจะเป็นโครงสร้างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ประกอบด้วยช่วงต่าง ๆ ของรายการ 1-4 ช่วง ตามเนื้อหาที่น่าสนใจ และรูปแบบรายการ โดย รายการไฮ! มั่นเดย์ (Hi! Monday) ประกอบด้วย 4 ช่วง ได้แก่ ช่วงเทรนด์ดีเมคอัพ (Trendy make up), ช่วงเมนูสุขภาพ (Healthy-menu), ช่วงคุยกันมันส์เดย์ และช่วงเทคโนโลยี (Tech know logy) และรายการปลื้ม ประกอบด้วย 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงดูหนังหรือช่วงปลื้มหนังโรง ช่วงฟังเพลงหรือ ช่วงปลื้มเพลงสด ช่วงครั้นครังหรือช่วงปลื้มสารพัด ในขณะที่รายการห้องบุษบา และรายการ ไอเดียคิดส์ (Idea kids) จะมีช่วงในรายการ 2 ช่วง คือ รายการห้องบุษบา ประกอบด้วยช่วงบุษบา อัปเดต (Up date) และบุษบาพาตะลอน และรายการไอเดียคิดส์ (Idea kids) ประกอบด้วย ช่วง ไอเดียคิดส์ (Idea kids) และช่วงซอกแซกไอเดีย (Zog zag idea) ส่วนรายการท่องเที่ยวกับนาย เกษตร และรายการวันละร้าน จะเป็นรายการที่มีช่วงเดียวตลอดทั้งรายการ นอกจากนั้นการนำเสนอ รายการจะมีโฆษณาขึ้นรายการที่สอดคล้องกับระยะเวลาในการออกอากาศของรายการ โดยรายการที่มีระยะเวลาในการออกอากาศ 20 นาที ถึง 1 ชั่วโมง จะมีโฆษณาคั่นรายการ 2 ครั้ง ต่อการ ออกอากาศ 1 เทป เช่น รายการห้องบุษบา และรายการไฮ! มั่นเดย์ (Hi! Monday) มีระยะเวลาใน การออกอากาศ 25 นาที โฆษณาคั่นรายการ 2 ครั้ง รายการท่องเที่ยวกับนายเกษตร และรายการ ไอเดียคิดส์ (Idea kids) มีระยะเวลาในการออกอากาศ 30 นาที มีโฆษณาคั่นรายการ 2 ครั้ง และ รายการปลื้ม มีระยะเวลาในการออกอากาศ 1 ชั่วโมง โฆษณาคั่นรายการ 2 ครั้ง แต่ถ้ารายการที่มี ระยะเวลาในการออกอากาศสั้น คือ ไม่เกิน 10 นาที ต่อการออกอากาศ 1 เทป รายการก็จะมี โฆษณาคั่นรายการ ได้แก่ รายการวันละร้าน ซึ่งโครงสร้างรายการจะประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ช่วงที่ 1 พิธีกรเปิดรายการและเกริ่นเนื้อหารายการในสัปดาห์นี้, ภาพตัวอย่างรายการ, ช่วงที่ 2 คือ เนื้อหารายการตอน 1, ช่วง 3 เนื้อหารายการตอนที่ 2, และปิดรายการ โดยสรุปเนื้อหารายการใน สัปดาห์นี้

ซึ่งสรุปได้ดังตาราง

ตารางที่ 5.1

สรุปโครงสร้างรายการปกิณกะบันเทิง (Variety)

ช่วง	รายละเอียด
1	เปิดรายการ เกิร์ลเนื้อหารายการในสัปดาห์นี้
	ภาพตัวอย่างรายการในสัปดาห์นี้
	โฆษณา 1
2	เนื้อหารายการช่วงที่ 2
	โฆษณา 2
3	เนื้อหารายการช่วงที่ 3
	ปิดรายการ สรุปเนื้อหารายการสัปดาห์นี้

ในด้านกรณิยามผู้ชมและสถานี ในทัศนะของโปรดิวเซอร์ (Producer) มองว่า การทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตรายการของตนเองนั้น ผู้ชมมองตนเองเปรียบเสมือนคนใกล้ชิด เป็นเพื่อน เป็นญาติที่เป็นทั้งผู้ที่คอยแนะนำ ให้ความรู้ พร้อมทั้ง หยิบยื่นความบันเทิงให้ และยังสามารถเป็นที่ปรึกษาช่วยแก้ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ให้กับคุณผู้ชมได้ ซึ่งในทางกลับกันโปรดิวเซอร์ (Producer) ด้นิยามผู้ชมไว้เช่นเดียวกันโดยมองว่า ผู้ชมเปรียบเสมือนญาติ เพื่อนรัก และเป็นผู้มีอุปการะในฐานะผู้สนับสนุนรายได้ รวมทั้งเป็นผู้ที่ต้องการข้อมูลข่าวสาร เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวัน เป็นผู้บริโภคที่ต้องการเสฟสื่อ และเป็นแฟนคลับที่ชื่นชอบในรายการ

ในด้านกระบวนการผลิตรายการในทัศนะของ โปรดิวเซอร์ (Producer) สามารถสรุปกระบวนการในการผลิตรายการ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ๆ ดังนี้

1. ขั้นวางแผนก่อนการผลิตรายการ (Preproduction planning) คือ การคิดประเด็นการเตรียมงาน เตรียมข้อมูล ลงไปสำรวจสถานที่ที่จะเข้าไปถ่ายทำรายการ เพื่อเขียนบทโทรทัศน์ การนัดหมายวันเวลาในการถ่ายทำกับผู้ร่วมรายการและทีมงาน
2. ขั้นเตรียมการผลิตรายการ (Setup and rehearsal) คือ การจัดเตรียมเทป เตรียมกล้อง เตรียมสถานที่ การจัดไฟ จากนั้นพิธีกรและโปรดิวเซอร์ (Producer) ก็จะพูดคุยซักซ้อมกับผู้ร่วมรายการถึงประเด็นในการสัมภาษณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และเพื่อลดความตื่นเต้นขณะดำเนินถ่ายทำ

3. ขั้นการผลิตรายการ (Production) คือ การถ่ายทำรายการจริง ในสถานที่จริง โดยการบันทึกลงในม้วนเทป โดยต้องอาศัยทักษะความสามารถของช่างภาพ (Camera man) ซึ่งโปรดิวเซอร์ (Producer) ต้องควบคุมการถ่ายทำรายการให้อยู่ในกรอบของแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ

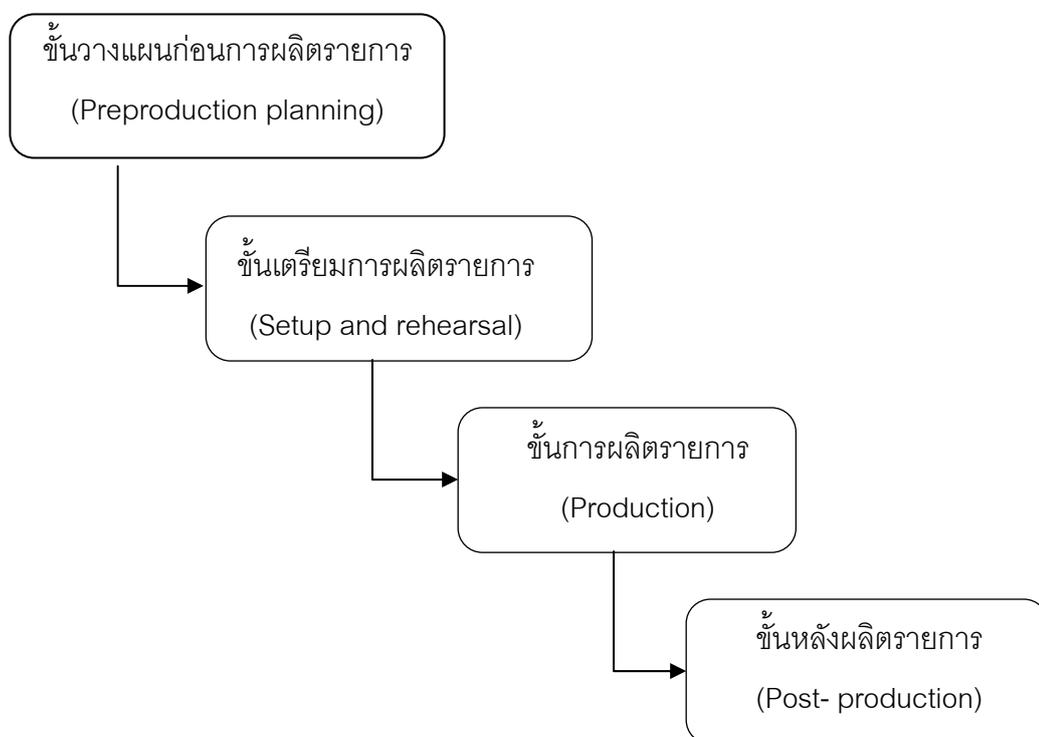
4. ขั้นหลังผลิตรายการ (Post-production) คือ การนำเทปที่ถ่ายทำมาทำการตัดต่อผสมเสียง และการใส่กราฟิก รวมทั้ง การประเมินคุณภาพรายการด้วยตนเอง จากการชมรายการผ่านโทรทัศน์ที่บ้าน

จาก 4 ขั้นตอนในกระบวนการผลิตรายการข้างต้น โปรดิวเซอร์ (Producer) ทุกคนจะให้ความสำคัญกับขั้นตอนที่ 3 มากที่สุด นั่นคือ ขั้นการผลิตรายการ (Production) ได้แก่ การถ่ายทำรายการ การนำเสนอเนื้อหาของรายการของพิธีกร รองลงมาคือ ขั้นที่ 4 ขั้นหลังผลิตรายการ (Post-production) คือ การตัดต่อผสมเสียงของเจ้าหน้าที่ตัดต่อ (Editor) รวมทั้งการประเมินคุณภาพรายการด้วยตนเอง จากการชมรายการผ่านโทรทัศน์ที่บ้าน และลำดับถัดมาคือ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นคือ ขั้นเตรียมการผลิตรายการ (Setup-and rehearsal) คือ การซักซ้อมก่อนการถ่ายทำรายการจริง เพื่อให้พิธีกรและผู้ร่วมรายการเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ส่วนลำดับสุดท้ายคือ ขั้นตอนที่ 1 คือ ขั้นวางแผนก่อนการผลิตรายการ (Preproduction-planning) ในส่วนของการติดต่อประสานงานเพื่อนัดหมายถ่ายทำรายการ โดยการลำดับความสำคัญในกระบวนการผลิตรายการของโปรดิวเซอร์ (Producer) ดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้รายการมีคุณภาพตรงตาม แนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ รวมทั้งเป้าหมาย (Goal) ในการนำเสนอรายการ ซึ่งขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของโปรดิวเซอร์ (Producer) แต่ละคน

โดยสามารถสรุปกระบวนการผลิตรายการของฝ่ายข่าวและผลิตรายการสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ดังภาพ

ภาพที่ 5.2

แผนภูมิกระบวนการผลิตรายการของฝ่ายข่าวและผลิตรายการ

ในด้านบุคลากรและทีมงาน ในทัศนะของโปรดิวเซอร์ (Producer) พบว่า จากกระบวนการผลิตรายการทั้ง 4 ขั้นตอนข้างต้น จะใช้ทีมงานผลิตรายการเพียงไม่กี่คน ซึ่งจะพบว่าใน 1 รายการ จะมีทีมงาน 2-3 คนเท่านั้น และแต่ละคนจะทำหน้าที่มากกว่า 1 อย่าง เช่น โปรดิวเซอร์ (Producer) นอกจากจะทำหน้าที่ในการควบคุมรายการแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นช่างภาพ เป็นครีเอทีฟ (Creative) เป็นพิธีกรรายการ หรือ เป็นผู้ตัดต่อรายการเองด้วย

ในทัศนะของโปรดิวเซอร์ (Producer) รายการ ทั้ง 5 รายการ พบว่า ในการปฏิบัติงานก็มักจะมีข้อจำกัด ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงาน ซึ่งโปรดิวเซอร์ (Producer) มีแนวทางการแก้ไขปัญหาแตกต่างกันออกไป โดยอาศัยประสบการณ์และการปรับตัวกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยสามารถสรุปได้ 6 ประการ ดังนี้

1. การผลิตรายการตามนโยบายของผู้บริหาร โปรดิวเซอร์ (Producer) ต้องแก้ปัญหา โดยการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในแนวคิดหรือแก่น (Theme) เนื้อหารายการ รูปแบบในการนำเสนอรายการ โครงสร้างของรายการ เพื่อให้สามารถดำเนินการผลิตรายการได้

2. ไม่มีงบประมาณในการออกไปถ่ายทำรายการนอกสถานที่ นั่นคือ เบียดเบียน จึงต้องสำรวจจ่ายเอง เพื่อเป็นการแก้ปัญหา

3. บุคลากรในการผลิตรายการมีน้อย ทำให้บุคลากร 1 คน ทำหน้าที่หลายหน้าที่ บุคลากรจึงเกิดความเหนื่อยล้าในการทำงาน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการทำงาน และเป็นปัญหาหลักของฝ่ายข่าวและผลิตรายการในปัจจุบัน โดยการแก้ปัญหา คือ การพูดคุยกันในที่ทำงาน เพื่อให้เข้าใจในสถานการณ์ดังกล่าว และวางแผนการทำงาน แบ่งหน้าที่ให้ชัดเจน ตามทักษะความสามารถและความถนัดของแต่ละบุคคล

4. อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตรายการมักชำรุดบ่อย เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการปฏิบัติงาน ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์เสีย เนื่องจากไวรัสคอมพิวเตอร์ ต้องแก้ปัญหาโดยการรีสตาร์ทคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถนำมาตัดรายการให้ทันการออกอากาศ แต่ถ้าซ่อมไม่ทันกำหนดออกอากาศ ก็ต้องแก้ปัญหาโดยการนำเทปเก่าที่ออกอากาศไปแล้วมาออกซ้ำอีกครั้ง

5. ปัญหาที่เกิดขึ้นเหนือความคาดหมายขณะที่ถ่ายทำรายการ ซึ่งโปรดิวเซอร์ (Producer) ก็ต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้ได้ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้งานสามารถดำเนินต่อไปได้

6. ปัญหาในที่เกิดจากงานชนกัน เนื่องจากมีงานถ่ายทอดสด โปรดิวเซอร์ (Producer) ต้องแก้ปัญหาโดยการเลื่อนการถ่ายทำงานส่วนของการผลิตรายการออกไป เนื่องด้วยรายการที่รับผิดชอบเป็นรายการบันทึกเทปสามารถนัดถ่ายทำรายการวันอื่นได้ แต่งานถ่ายทอดสดไม่สามารถเลื่อนได้

ในทัศนะของโปรดิวเซอร์ (Producer) รายการ พบว่า การผลิตรายการตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน มีการพัฒนาและปรับปรุงรายการอยู่เสมอทุกเทป โดยสามารถสรุปพัฒนาการในการผลิตรายการประเภทปกิณกะบันเทิง (Variety) ของสถานีเคเอ็นเจเอ็นวันเจริญ (KCTV) ได้ 2 ประการดังนี้

1. พัฒนาการในด้านของทักษะความชำนาญของบุคลากร ได้แก่ ทักษะของช่างภาพ (Camera man) ความชำนาญในการตัดต่อของพนักงานตัดต่อ (Editor) การพัฒนาทักษะความสามารถในการนำเสนอรายการของพิธีกร รวมทั้งความชำนาญในการบริหารจัดการรายการของโปรดิวเซอร์ (Producer) เอง

2. พัฒนาการในด้านของเนื้อหารายการ จากการเพิ่มช่วงใหม่ขึ้นมาเพื่อเติมเต็มเนื้อหาในส่วนที่ขาด และการตัดทอนบางช่วงที่เกินความจำเป็น เพื่อให้รายการสมบูรณ์มากขึ้น

ในด้านการผลิตรายการในทัศนะของโปรดิวเซอร์ (Producer) จะเห็นทั้งข้อดี ข้อด้อย ในรายการของตนเอง โปรดิวเซอร์ (Producer) รายการ ทั้ง 5 รายการ จึงมีความต้องการในการปรับปรุงรายการ โดยมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการผลิตรายการ ซึ่งสามารถสรุปได้ 3 ประการ ดังนี้

1. ปรับปรุงทักษะในการนำเสนอรายการของพิธีกร ไม่ให้จำเจในการนำเสนอแต่ละตอน

2. ปรับปรุงช่วงต่าง ๆ ในรายการให้มีความทันสมัย และมีเนื้อหาที่สอดคล้องกันทั้งรายการ

3. ปรับเปลี่ยนช่วงเวลาในการออกอากาศ ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย (Target group) ของรายการ และไม่ตรงกับเวลาของละครหลังข่าว

ในส่วนของการประเมินรายการ ทักษะของโปรดิวเซอร์ (Producer) รายการ จะพบว่ารายการของเคเบิลทีวีจะไม่สามารถตรวจสอบความนิยม (Rating) ในรายการได้โดยตรง ซึ่งการประเมินรายการของโปรดิวเซอร์ (Producer) แต่ละรายก็จะมีวิธีการประเมินรายการที่เหมือนกัน กล่าวคือนอกจากการประเมินรายการด้วยตัวเองแล้วโปรดิวเซอร์ (Producer) ยังเช็คจากผลตอบกลับ (Feed back) จากผู้ชมทางบ้านด้วย โดยจะตรวจสอบจากการสอบถามผู้ชมรายการที่เราไปถ่ายทำรายการที่ร้านค้า หรือ ที่โรงเรียนนั้น ๆ และยังสามารถตรวจสอบได้จากการติดต่อเข้ามาของลูกค้า เพื่อขอให้ทีมงานเข้าไปถ่ายทำรายการให้ หรือตรวจสอบจากผู้ชมทางบ้านโทรเข้ามาเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม รวมถึงการโทรเข้ามาตอบคำถามชิงรางวัลในรายการ และสุดท้ายคือ การทักทายพิธีกรรายการของผู้ชมทางบ้าน

ในด้านความสำเร็จของรายการ โปรดิวเซอร์ (Producer) มีทักษะที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือ การได้ทำรายการที่ให้สาระความรู้ที่เป็นประโยชน์ให้กับคุณผู้ชม และผู้ชมก็ได้รับรู้และเข้าใจในสิ่งที่ผู้ผลิตรายการได้นำเสนอไปในรายการ และการวัดความสำเร็จของรายการนอกจากผลตอบกลับ (Feed back) ที่กล่าวไป คือ การวัดจากเป้าหมายของแต่ละรายการที่ตั้งไว้ซึ่งเป้าหมายของแต่ละรายการก็จะมี ความแตกต่างกัน โดยเมื่อรายการบรรลุเป้าหมายก็เท่ากับว่ารายการประสบความสำเร็จ

สรุปประเด็นที่พบเกี่ยวกับคู่แข่ง

หัวหน้าฝ่ายผลิตรายการ มีทัศนคติต่อสถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) คือ สถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) เปรียบเสมือนคู่แข่งที่กระตุ้นเตือนให้พัฒนาต่อไปไม่มีวันหยุด ซึ่งสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) และสถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) มีความแตกต่างกันหลายด้าน ได้แก่ เวลาในการออกอากาศของข่าวต่างกัน คือ สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) จะให้เวลาในการออกอากาศของข่าวมากกว่าสถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) ซึ่งจะเห็นได้จากจำนวนรายการข่าวของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) มากกว่าสถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) รวมทั้งจำนวนรายการที่สถานีดำเนินการผลิตต่างกัน โดยสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) จะดำเนินการผลิตรายการมากกว่าสถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) นอกจากจำนวน

รายการแล้วจำนวนบุคลากรก็แตกต่างกัน นั่นคือ สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) มีจำนวนบุคลากรมากกว่าสถานีดิจิทัล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) ถึง 2 เท่า อีกทั้งมาตรฐานในการผลิตรายการและข่าวต่างกัน กล่าวคือ สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) มีมาตรฐานในการผลิตรายการและข่าวในด้านของการถ่ายภาพที่คมชัดด้วยกล้องถ่ายวิดีโอที่มีคุณภาพ และการตัดต่อผสมเสียงที่มีมาตรฐานกว่าสถานีดิจิทัล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV)

โดยหัวหน้าฝ่ายข่าวและผลิตรายการได้ให้ทัศนะ ในด้าน จุดแข็ง-จุดอ่อน ของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) และสถานีดิจิทัล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) พบว่าสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) และสถานีดิจิทัล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) มีจุดแข็ง-จุดอ่อน ดังต่อไปนี้

สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) มีจุดแข็ง ในด้านการนำเสนอเรื่องราวข่าวสารของท้องถิ่น ก่อให้เกิดการยอมรับและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ซึ่งสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) มีการบริหารตามลำดับชัดเจน โดยการมอบนโยบายจากคณะผู้บริหารส่งผ่านมายังหัวหน้าฝ่ายและหัวหน้าฝ่ายนำนโยบายดังกล่าวมอบหมายให้บุคลากรในเชิงปฏิบัติ นอกจากนี้ยังมีจุดแข็งในด้านเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตรายการที่มีความทันสมัยกว่าคู่แข่ง เนื่องด้วยสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในด้านอุปกรณ์เป็นประจำทุกปี จึงส่งผลให้สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) มีความโดดเด่นในเรื่องของการผลิตรายการอย่างมืออาชีพ และมีมาตรฐานทั้งในด้านของอุปกรณ์ในการผลิตรายการและบุคลากร เนื่องด้วยบุคลากรในฝ่ายข่าวและผลิตรายการ ได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพเป็นประจำทุกปี สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) จึงได้รับการยอมรับจากสังคม โดยได้รับความไว้วางใจในการถ่ายทอดสดงานสำคัญในระดับจังหวัด ของจังหวัดนครราชสีมา อาทิ การถ่ายทอดสดนับถอยหลังปีใหม่ ปี 2553

ในขณะที่สถานีดิจิทัล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) มีจุดแข็งเพียงข้อเดียว คือ จำนวนช่องถึง 80 ช่อง มากกว่าสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ซึ่งมี 68 ช่อง

ในด้านจุดอ่อน สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) มีจุดอ่อนในเรื่องของแผนนโยบายของผู้บริหารระดับสูง มีความคาดหวังสูงเกินกว่าที่ผู้ปฏิบัติงานจะสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้ ซึ่งจะเห็นได้จากการวางตำแหน่งของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ที่เป็นเป้าหมาย (Goal) ของผู้บริหารระดับสูงตั้งไว้ คือ “สถานีเคเบิลทีวีอันดับ 1 ของภาคอีสาน” ส่งผลให้การทำงานของบุคลากรในแต่ละฝ่ายต้องรับภาระในการทำงานหนักขึ้น แต่เนื่องด้วยความรู้ความสามารถ และทักษะในการทำงานของบุคลากรยังมีขีดจำกัด จึงยังไม่สามารถไปถึงยังตำแหน่งที่ตั้งไว้ได้ ประกอบกับบุคลากรส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจบใหม่ ทำให้ไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน และขาดเรื่องการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ยังมีจุดอ่อนในด้านงบประมาณที่จำกัด เนื่องจากเป็นองค์กรที่กำลังพัฒนา งบประมาณจึงมีจำกัด จึงต้องค่อย ๆ พัฒนาทีละส่วน

ในขณะที่เดียวกันสถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) ก็มีจุดอ่อน ได้แก่ พื้นที่ การให้บริการ (Coverage area) ครอบคลุมน้อยกว่าสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) รวมทั้ง จำนวนการผลิตข่าว และรายการก็น้อยกว่าอีกด้วย ซึ่งสถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) ผลิตรายการจำนวน 15 รายการ ซึ่งน้อยกว่าสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ที่ผลิตรายการจำนวน 27 รายการ

จากจุดอ่อน-จุดแข็ง ของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) และสถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) จะเห็นได้ว่า สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) มีการประเมินคู่แข่ง ในด้านของ การพัฒนาในด้านความทันสมัยของอุปกรณ์ ทักษะความสามารถของบุคลากร การขยายเขต ให้บริการ (Coverage area) และจำนวนการผลิตข่าว และรายการ

ซึ่งในงานด้านผลิตรายการประเภทบันเทิง (Variety) ของโปรดิวเซอร์ (Producer) ได้มี แนวคิดในเรื่องของทัศนคติเกี่ยวกับคู่แข่ง นั่นคือ สถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) ในการผลิต รายการที่เป็นรายการแบบเดียวกับรายการที่สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ผลิต โดยพบว่า สถานี ดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) ผลิตรายการที่มีเนื้อหาคล้ายกับรายการที่สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ผลิต ได้แก่

1. รายการดีทีวีทูยู (DTV to you) ของสถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) ซึ่งมี เนื้อหารายการ และวัตถุประสงค์ในการผลิตรายการ เหมือนกับรายการวันละร้าน
2. รายการคิดส์ (Kids) ดีทำดี ของสถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) ซึ่งมี เนื้อหารายการ คล้ายกับรายการไอเดียคิดส์ (Idea kids) ที่สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ผลิต
3. รายการ 15 (วัน-ไฟว์) ของสถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) ซึ่งมีเนื้อหา คล้ายกับรายการปดิม ที่สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ผลิต

โดยในการผลิตรายการประเภทบันเทิง (Variety) แต่ละรายการที่สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ผลิตจะมีรายการที่มีเนื้อหา และรูปแบบของรายการคล้ายกันกับ สถานีดิจิตอล เทเลวิชั่น เน็ทเวิร์ค (DTV) แต่เนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอจะไม่ได้เหมือนกันทั้งหมด เพียงแต่จะมีส่วนต่าง และส่วนที่คล้าย ๆ กันอยู่ แต่บางรายการ ได้แก่ รายการห้องบุษบา รายการท่องเที่ยวกับนายเกษตร และรายการ ไฮ! มั่นเดย์ (Hi! Monday) เป็นรายการที่คู่แข่งไม่มีเลย

อภิปรายผล

หากจะวิเคราะห์รายการที่สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ได้ดำเนินการผลิต ตามแนวคิดของ แกรี่ วานเนล (Garry Whannel) จะเป็นรายการโทรทัศน์บันเทิง (Light entertainment) ประเภทปิกนิกะบันเทิงหรือรายการไรต์ตี้ (Variety) อันมีหลักการของการเป็นโทรทัศน์ที่ดี (Good television) นั่นคือ มีการเตรียมการที่ดี มีมาตรฐานทางวิชาชีพ มีการนำเสนออย่างมีชีวิตชีวา สร้างความตื่นเต้นเร้าใจด้วยลักษณะของบุคคลและดารา และสามารถดึงดูดผู้ชมได้แทบทุกกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของรายการที่สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ได้ดำเนินการผลิตนั่นคือ รายการประเภทปิกนิกะบันเทิง (Variety) ทั้ง 6 รายการ อันได้แก่ รายการวันละร้าน รายการห้องบุษบา รายการไอเดีย คิดส์ (Idea kids) รายการไฮ! มั่นเดย์ (Hi! Monday) รายการท่องเที่ยวกับนายเกษตร และรายการปลื้ม ล้วนแล้วแต่เป็นรายการที่รวบรวมความบันเทิงหลากหลายรูปแบบ เพื่อตอบสนองของกลุ่มผู้ชมเป้าหมายที่มีความหลากหลาย นั่นคือ กลุ่มผู้ชมทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ ซึ่งมีความน่าสนใจในการชมแตกต่างกันออกไปตามแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการแต่ละรายการ ซึ่งรูปแบบรายการจะมีทั้งการแสดงดนตรี ร้องเพลง การสาธิต การสนทนาและสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการ หรือการแสดงอื่น ๆ อยู่ในรายการ รวมทั้งมีพิธีกรเป็นผู้ดำเนินรายการและสร้างสีสันให้กับรายการ

โดยจากผลสรุปจะพบว่า การผลิตรายการประเภทปิกนิกะบันเทิง (Variety) ของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ซึ่งโปรดิวเซอร์ (Producer) จะมีบทบาทสำคัญในการเป็นทั้งผู้บริหารการจัดรายการ และเป็นผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตรายการในหลาย ๆ ขั้นตอน รวมถึงเป็นผู้กำหนดแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ เนื้อหารายการ รูปแบบในการนำเสนอรายการ และลักษณะโครงสร้างรายการ ภายใต้ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อการกำหนดเนื้อหา รายการ

ซึ่งผู้ศึกษานำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ในประเด็นดังต่อไปนี้

บทวิเคราะห์ที่ 1 การบริหารการจัดรายการ และกระบวนการทำงานในการผลิตรายการประเภทปิกนิกะบันเทิง (Variety) ของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV)

การบริหารการจัดรายการประเภทปิกนิกะบันเทิง (Variety) จากการสัมภาษณ์ โปรดิวเซอร์ (Producer) ทุกราย มีทัศนะในแนวทางเดียวกันว่า ผู้บริหารสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) มีนโยบายในการนำเสนอรายการโดยเน้นความหลากหลายของรายการ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มผู้ชมทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ และเนื้อหารายการที่นำเสนอต้องมีความเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น คนในชุมชน ซึ่งสอดคล้อง

กับทฤษฎีผู้ปิดและเปิดประตูสาร (Gatekeeper theory) ในการทำหน้าที่เลือกสรรข้อมูลข่าวสารที่มีความเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น และคนในชุมชน และเมื่อรายการออกอากาศไปแล้วผู้ชมให้ความสนใจกับเรื่องราวที่น่าเสนอในรายการ สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน และช่วยสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนได้ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมาย (Goal) ของฝ่ายข่าวและผลิตรายการ คือ เป็นสถานีเคเบิลทีวีท้องถิ่นที่ผลิตรายการอย่างมืออาชีพ รายการมีความหลากหลาย และไม่ทิ้งความเป็นท้องถิ่น ประกอบกับสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) ได้วางตำแหน่งขององค์กรไว้ นั่นคือ “สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) เป็นเคเบิลทีวีอันดับ 1 ของภาคอีสาน” โดยในการบริหารงานโปรดิวเซอร์ (Producer) จะวางแผนการถ่ายทำรายการล่วงหน้า โดยการออกถ่ายทำรายการ 1 วัน จะต้องถ่ายทำรายการได้ 2-3 ตอน ซึ่งสามารถออกอากาศได้ 2-3 สัปดาห์ นอกจากนั้นยังบริหารการจัดรายการ โดยบริหารจัดการด้านทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตรายการ ได้แก่ การบริหารทรัพยากรเวลา อาทิ การควบคุมเวลาในการนัดหมาย ควบคุมระยะเวลาในการติดต่อ เพื่อให้กระบวนการผลิตรายการทั้งหมดเสร็จสิ้นทันตามกำหนดออกอากาศ การบริหารทรัพยากรบุคคล นั่นคือ การบริหารทีมงาน การจัดการบุคลากรให้มีหน้าที่ในการผลิตรายการอย่างเหมาะสมตามความสามารถและความถนัด ซึ่งพบว่าในการผลิตรายการ 1 รายการจะมีทีมงานเพียง 2-3 คน และแต่ละคนจะทำหน้าที่มากกว่า 1 หน้าที่ อาทิ โปรดิวเซอร์ (Producer) นอกจากจะทำหน้าที่ในการควบคุมรายการแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นช่างภาพ เป็นครีเอทีฟ (Creative) เป็นพิธีกรรายการ หรือ เป็นผู้ตัดต่อรายการเองด้วย นอกจากนั้นในการบริหารการจัดรายการ พบว่าการจัดสรรงบประมาณในด้านอุปกรณ์การถ่ายทำ และเครื่องมือเครื่องมืออื่น ๆ ที่ใช้ในกระบวนการผลิตรายการ ทางบริษัทได้จัดสรรอย่างเพียงพอแล้ว โดยมีกล้องที่ใช้ในการถ่ายทำข่าวและรายการคุณภาพสูง ได้แก่ กล้องวีดีโอบันทึกภาพด้วยความคมชัดสูง (Digital high definition camera recorder) ของโซนี่ (SONY) มูลค่า 250,000 บาท พร้อมชุดขาตั้ง ทั้งฝ่ายข่าวและผลิตรายการและทีมถ่ายทอดสด ทั้งหมด 15 ตัว รวมทั้งชุดคอมพิวเตอร์สำหรับการตัดต่อทั้งหมด 10 ชุด โดยใช้โปรแกรมตัดต่อที่ได้มาตรฐานสากล อาทิ โปรแกรม อโดบี พรีเมียร์ โปร ซีเอส 3 (Adobe premiere pro CS3), อีดีอุส 4 (EDIUS 4) และ โซนี่ เวกัส 8.0 (Sony vegas 8.0) เป็นต้น ซึ่งการจัดสรรงบประมาณขาดแต่เพียงงบประมาณในส่วนของการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ในการออกถ่ายทำรายการนอกสถานที่ในแต่ละครั้ง ได้แก่ เบี้ยเลี้ยง ค่าอาหาร และค่าน้ำมันที่จำกัด โดยสามารถเบิกได้เพียงวันละ 500 ถึง 1,000 บาท รวมทั้งโปรดิวเซอร์ (Producer) ยังต้องบริหารกระบวนการผลิตรายการ ตั้งแต่ขั้นตอนของการเตรียมงาน ค้นคว้าเพิ่มเติมในข้อมูลที่ใช้ประกอบรายการ การกำหนดเนื้อหารายการแต่ละตอน และต้องบริหารการจัดรายการในการนำเสนอรายการทั้งในด้านของ เนื้อหารายการ โครงสร้างรายการ และรูปแบบในการนำเสนอรายการที่นอกจากจะต้องมีเนื้อหาสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์สอดคล้องกับ

เป้าหมายของรายการ และเนื้อหาต้องอยู่ในกรอบของแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีผู้ปิดและเปิดประตูสาร (Gatekeeper theory) ในการทำหน้าที่เป็นผู้เลือกสรรข่าวสารต่าง ๆ ควบคุมข้อมูลที่นำเสนอในรายการ ของโปรดิวเซอร์ (Producer) เพื่อนำเสนอต่อไปยังสาธารณชน นอกจากนี้เนื้อหาที่คัดเลือก เพื่อนำเสนอในรายการที่โปรดิวเซอร์ (Producer) กำหนดในแต่ละตอน ต้องคำนึงถึงความเป็นท้องถิ่น และประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับด้วย โดยสอดคล้องกับทฤษฎีการกำหนดระเบียบวาระของข่าวสาร (Agenda-setting theory) ในการคัดเลือกเรื่องการจัดวางข่าวสาร กำหนดระยะเวลาในการนำเสนอแต่ละเรื่องที่แตกต่างกัน และให้ความสำคัญกับการนำเสนอเรื่องราวที่เป็นท้องถิ่น นอกจากนี้โปรดิวเซอร์ (Producer) ต้องบริหารการถ่ายทำรายการในขณะถ่ายทำรายการ ให้รูปแบบรายการตลอดจนเนื้อหาที่นำเสนอในรายการสอดคล้องกับแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ รวมทั้งการควบคุมการตัดต่อรายการให้ได้มาตรฐาน ซึ่งมาตรฐานในการผลิตรายการจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์และวิจารณญาณของโปรดิวเซอร์ (Producer) ที่จะเป็นผู้พิจารณาทั้งหมด จนกระทั่งรายการเสร็จสมบูรณ์พร้อมออกอากาศ

โดยการบริหารการจัดรายการของสถานีเคเบิลทีวี (KCTV) โปรดิวเซอร์ (Producer) จะเป็นผู้ที่ควบคุมการผลิตรายการด้วยตนเองทั้งหมดตั้งแต่การคิด การวางแผนการผลิตรายการ และการวางแผนการถ่ายทำรายการล่วงหน้า โดยในบางขั้นตอน อาทิ ขั้นตอนการถ่ายทำรายการ การตัดต่อรายการ โปรดิวเซอร์ (Producer) ก็ต้องเป็นผู้ปฏิบัติเอง เนื่องด้วยเป็นสถานีเคเบิลท้องถิ่นที่กำลังพัฒนา บุคลากรที่มีทักษะความสามารถมีน้อย บางหน้าที่โปรดิวเซอร์ (Producer) จึงต้องดำเนินการด้วยตนเอง

ในด้านกระบวนการในการผลิตรายการประเภทบันเทิง (Variety) ของสถานีเคเบิลทีวี (KCTV) มีกระบวนการทำงานที่สอดคล้องกับแนวคิดการผลิตรายการโทรทัศน์ ซึ่งมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนก่อนการผลิตรายการ (Preproduction planning) ได้แก่ การคิดประเด็น การเตรียมงาน เตรียมข้อมูล ลงไปสำรวจสถานที่ที่จะเข้าไปถ่ายทำรายการ รวมทั้งการนัดหมายวันเวลาในการถ่ายทำกับผู้ร่วมรายการและทีมงาน

2. ขั้นเตรียมการผลิตรายการ (Setup and rehearsal) ได้แก่ การจัดเตรียมเทปเตรียมกล้อง เตรียมสถานที่ จัดไฟ จากนั้นพูดคุยซักซ้อมประเด็นในการสัมภาษณ์กับผู้ร่วมรายการแบบซ้อมเสมือนจริง (Dress rehearsal) คือ การซ้อมที่เหมือนกับการออกอากาศจริง ผู้แสดงต้องแต่งตัว และจัดฉากให้เรียบร้อย ขณะที่ซ้อมรายการอยู่นั้น โปรดิวเซอร์ (Producer) จะทำหน้าที่เสมือนเป็นผู้ชมทางบ้านด้วย นั่นคือ มองไปที่จอภาพ เพื่อตรวจสอบภาพที่เกิดขึ้นว่ามีสิ่งใดผิดพลาด จากนั้นจึงนำมาปรึกษากับ ผู้ร่วมรายการ และทีมงานทุกคน เพื่อดำเนินการแก้ไขต่อไป

3. ขั้นตอนการผลิตรายการ (Production) คือ การถ่ายทำรายการ ในสถานที่ที่กำหนดไว้ โดยการบันทึกลงเทป (On videotape) ซึ่งในขั้นตอนนี้ หากเกิดปัญหาหรืออุปสรรคในการทำงานขั้น โปรดิวเซอร์ (Producer) จะต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้ได้ อาทิ ปัญหาที่เกิดจากผู้ร่วมรายการ เปลี่ยนแปลงโครงงานของนักเรียน ในรายการไอเดียคิดส์ (Idea kids) โดยที่ไม่บอกกับทีมงานโปรดิวเซอร์ (Producer) จึงต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยกรณีนี้ทีมงานต้องถ่ายโครงงานที่อาจารย์เปลี่ยนไปก่อน เพื่อให้งานสามารถเดินต่อไปได้ ซึ่งในขั้นตอนนี้โปรดิวเซอร์ (Producer) ต้องดำเนินการผลิตรายการไปพร้อม ๆ กับการบริหารสถานการณ์อยู่เสมอ เพราะการออกไปถ่ายทำรายการนอกสถานที่ จะพบว่าปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินรายการสามารถเกิดขึ้นได้เสมอ

4. ขั้นหลังการผลิตรายการ (Post-production) คือ การนำเทปที่ถ่ายทำมาทำการตัดต่อผสมเสียงโดยการลำดับภาพ เป็นการนำเทปที่บันทึกรายการไว้แล้ว มาเรียงลำดับ คัดเลือกช่วงรายการที่ดีที่สุดเอาไว้ และตัดส่วนที่ไม่ต้องการทิ้งไป โดยใช้การตัดต่อ การใส่กราฟิก และใส่เสียงประกอบ ผ่านโปรแกรมตัดต่อในคอมพิวเตอร์ ได้แก่ โปรแกรม อโดบี พรีเมียร์ โปร ซีเอส 3 (Adobe premiere pro CS3), อีดีอุส 4 (EDIUS 4) และ โซนี่ เวกัส 8.0 (Sony vegas 8.0) เป็นต้น ซึ่งในขั้นตอนนี้มักประสบปัญหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตรายการชำรุดบ่อย เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการปฏิบัติงาน และเป็นปัญหาที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อออกอากาศของรายการได้ นั่นคือ เครื่องคอมพิวเตอร์เสีย เนื่องจากไวรัสคอมพิวเตอร์ ต้องแก้ปัญหาโดยการรีสตาร์ทคอมพิวเตอร์ แต่ถ้าคอมพิวเตอร์ก็ต้องแก้ปัญหาโดยการนำเทปเก่าที่ออกอากาศไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้วมาออกซ้ำอีกครั้ง รวมทั้ง การประเมินคุณภาพรายการ ซึ่งการประเมินรายการของสถานีเงินเจียวันเจริญ (KCTV) นั้น เป็นการประเมินอย่างไม่เป็นระบบ คือ เริ่มจากการที่โปรดิวเซอร์ (Producer) ประเมินรายการด้วยตนเองจากการชมรายการผ่านโทรทัศน์ที่บ้าน และประเมินจากผลตอบกลับ (Feed back) จากยอดสมาชิกที่เพิ่มขึ้น ประเมินจากผู้ชมที่บ้านโดยการสอบถามผู้ร่วมรายการที่เราไปถ่ายทำรายการที่ร้านค้าหรือ ที่โรงเรียนนั้น ๆ และยังสามารถตรวจสอบได้จากการติดต่อเข้ามาของผู้ชมรายการ เพื่อขอให้ทีมงานเข้าไปถ่ายทำรายการให้ หรือการตรวจสอบจากผู้ชมที่บ้านโทรเข้ามาเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมหลังจากรายการได้ออกอากาศไปแล้ว รวมถึงการโทรเข้ามาตอบคำถามชิงรางวัลในรายการอีกด้วย และสุดท้ายคือ การทักทายพิธีกรรายการของผู้ชมที่บ้าน

จากกระบวนการทำงานในการผลิตรายการประเภทบันเทิง (Variety) ของสถานีเงินเจียวันเจริญ (KCTV) มีกระบวนการทำงานที่เป็นแนวทางเดียวกันกับแนวคิดการผลิตรายการโทรทัศน์ เพียงแต่ในลักษณะของการทำงานจริงไม่มีการแบ่งแยกขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการผลิตรายการอย่างชัดเจนดังเช่นแนวคิดนี้ ซึ่งการปฏิบัติงานของโปรดิวเซอร์ (Producer) จะอาศัย

ประสบการณ์ จากการลองผิดลองถูกรวมทั้งจากคำแนะนำของผู้อาวุโสกว่า ในการดำเนินการผลิตรายการ เพื่อให้รายการผลิตออกมาได้ตรงตามแนวคิดหรือแก่น (Theme) และเป้าหมาย (Goal) ที่วางไว้

นอกจากนั้น กระบวนการในการผลิตรายการประเภทปกิณกะบันเทิง (Variety) ของสถานีเคเอ็นเจเอ็นวันเจริญ (KCTV) นั้น ยังสอดคล้องกับ ทฤษฎีระบบ (System theory) คือ เมื่อพิจารณาการดำเนินงาน ในฝ่ายผลิตรายการของสถานีเคเอ็นเจเอ็นวันเจริญ (KCTV) ในเชิงระบบสามารถอธิบายได้ว่า ฝ่ายผลิตรายการเป็นหน่วยงานที่มีเป้าหมายในการผลิตรายการ เพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะ โดยหวังผลตอบแทนทางธุรกิจ ในลักษณะของกำไรหรือขาดทุน และคำนึงถึงการนำเสนอเนื้อหาสาระที่มีความเป็นท้องถิ่น เป็นประโยชน์กับคนในชุมชน ดังนั้น ปัจจัยนำเข้า (Input) จึงได้แก่ การวางแผน การเตรียมการสำหรับใช้ในการถ่ายทำรายการ ทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วยโปรดิวเซอร์ (Producer) ซึ่งจะทำหน้าที่ในการวางแผน กำหนดแนวคิด ออกแบบรูปแบบรายการ และวิธีการนำเสนอ ประสานงาน และควบคุมรายการทั้งหมด เพื่อเตรียมงานก่อนถ่ายทำรายการ รวมทั้งแหล่งสารสนเทศที่ใช้เพื่อเตรียมการก่อนผลิตรายการ งบประมาณ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ รวมถึงเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในกระบวนการผลิตรายการ

ในส่วนของการกระบวนการดำเนินงาน (Processing) ซึ่งเป็นหัวใจของระบบที่เป็นกระบวนการดำเนินงาน การบริหารจัดการทั้งด้านบุคลากร การจัดการเวลาเพื่อให้ทันการออกอากาศ และการจัดการด้านงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด นั่นคือ ค่าน้ำมันที่ใช้ในการเดินทาง รวมถึงต้องควบคุมคุณภาพของรายการ เพื่อให้ได้มาซึ่งรายการที่เสร็จสมบูรณ์ พร้อมออกอากาศ ซึ่งในกระบวนการดำเนินงาน (Processing) ยังมีระบบย่อยของฝ่ายผลิตรายการในองค์กรเคเบิลทีวี ได้แก่ ระบบการผลิตรายการ ซึ่งบุคลากรประกอบด้วย โปรดิวเซอร์ (Producer) ซึ่งขั้นตอนนี้จะทำหน้าที่ในการควบคุมรายการทั้งหมด นอกจากนี้ยังมีช่างภาพ (Camera man) ที่จะทำหน้าที่ในการถ่ายภาพและบันทึกลงในเทป รวมทั้งยังมีเจ้าหน้าที่ตัดต่อ (Editor) ที่จะทำหน้าที่ในการตัดต่อภาพผสมเสียง เพื่อให้รายการสมบูรณ์ที่สุดก่อนนำออกอากาศ และพิธีกร (Master of ceremonies: M.C.) ที่เป็นผู้ดำเนินรายการในแต่ละรายการ และในกระบวนการดำเนินงาน (Processing) ยังต้องมีระบบควบคุมคุณภาพรายการ เพื่อให้รายการถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ได้เป็นปัจจัยส่งออก (Output) คือ เทปรายการที่เสร็จสมบูรณ์ ซึ่งจะมีระบบควบคุมการแพร่ภาพรายการในการควบคุมการออกอากาศ

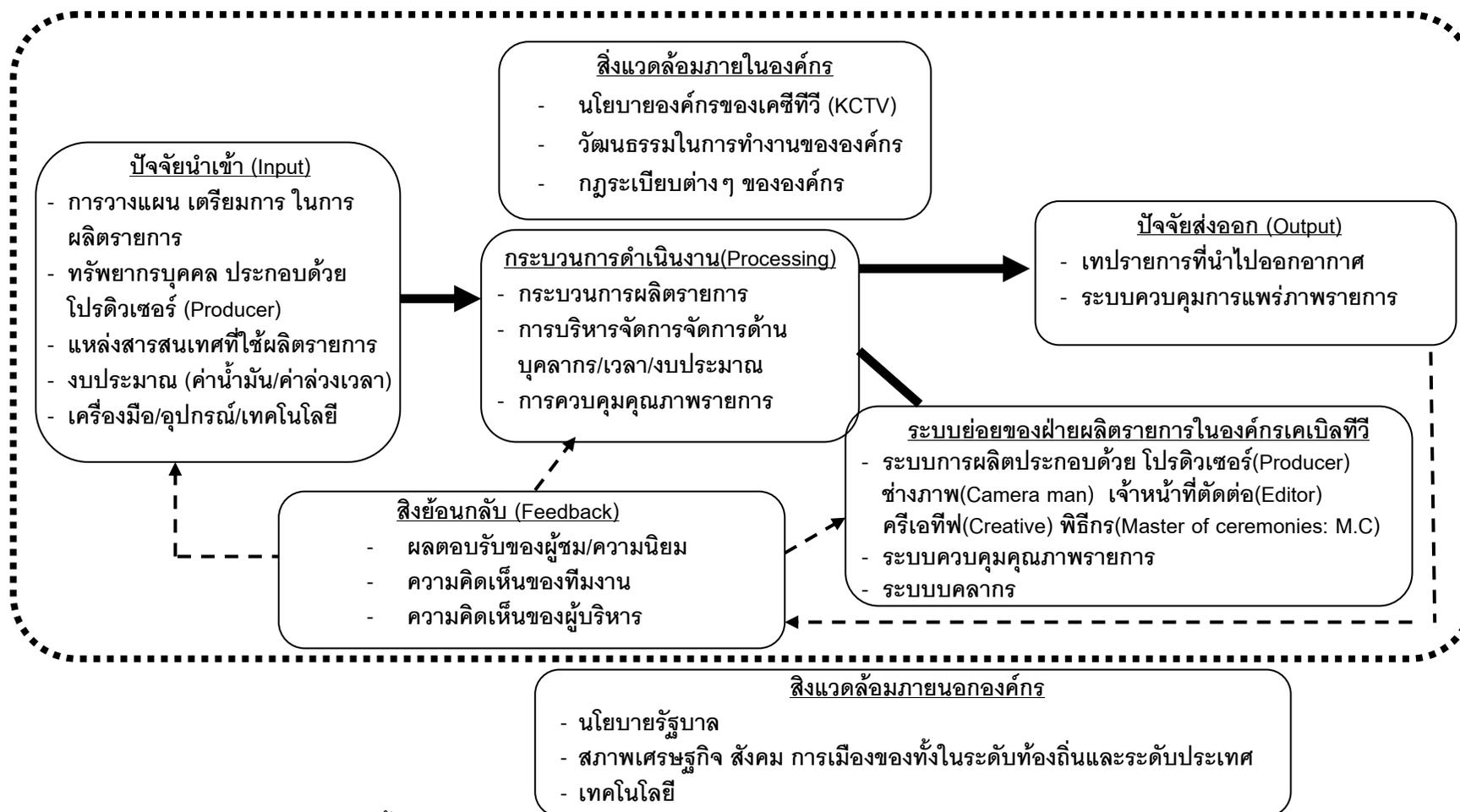
อย่างไรก็ตาม เนื่องจากฝ่ายผลิตรายการขององค์กรเคเบิลทีวี มีลักษณะเป็นระบบเปิด ซึ่งสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรมีผลต่อการดำเนินงานของระบบ โดยสิ่งแวดล้อมภายในองค์กร ได้แก่ นโยบายขององค์กรของเคซีทีวี (KCTV) วัฒนธรรมในการทำงานของคนในองค์กร

รวมถึงกฎระเบียบต่าง ๆ ขององค์กร สิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อการทำงานของระบบ นอกจากนี้ สิ่งแวดล้อมภายนอกองค์กร เช่น นโยบายรัฐบาล สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานของระบบเช่นเดียวกัน

เนื่องด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบมีความสัมพันธ์กัน ดังที่กล่าวข้างต้น โดยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในส่วนใดส่วนหนึ่ง ย่อมส่งผลต่อองค์ประกอบอื่น ๆ ของระบบด้วย ซึ่งในการศึกษาเรื่องการบริหารการจ้ดรายการปึกฎกะบันเทิง (Variety) ของสถานีเคเบิลท้องถิ่นของจังหวัดนครราชสีมา เป็นการศึกษาถึงกระบวนการทำงานของสื่อเคเบิลท้องถิ่นภายใต้ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการบริหารการจ้ดรายการ ทั้งด้านปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการทำงาน (Processing) ปัจจัยการนำออก (Output) และส่งย้อนกลับ (Feed back) รวมทั้งสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ทำให้เห็นถึงการบริหารจัดการในการผลิตรายการโทรทัศน์ ในรูปแบบเฉพาะขององค์กร ส่วนท้องถิ่น ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 5.3

โครงสร้างและกระบวนการทำงานของสถานีเงินเจี้ยนวันเจริญ (KCTV) ของฝ่ายข่าวและผลิตรายการในเชิงระบบ

หมายเหตุ: ยังไม่เคยประเมินในหัวข้อนี้มาก่อน

นอกจากนั้นการบริหารงานผลิตรายการประเภทบันเทิง (Variety) ของฝ่ายข่าวและผลิตรายการ ยังได้ใช้แนวคิดของ เฟรด อี. ฟิดเลอร์ (Fred E. Fiedler) ในทฤษฎีการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency theory) ซึ่งได้อธิบายในเรื่องของการบริหาร ที่ขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นจริง และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ด้วยแนวคิดที่ว่า การเลือกทางออกที่จะไปสู่การแก้ปัญหาทางการบริหาร ไม่มีวิธีใดที่ดีที่สุด หากแต่สถานการณ์ต่างหาก ที่จะเป็นตัวกำหนดว่า ควรจะหยิบใช้การบริหารแบบใด ในสถานการณ์เช่นนั้น โดยการบริหารจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และสถานการณ์จะเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจ ซึ่งผู้บริหารจะต้องพยายามวิเคราะห์สถานการณ์ให้ดีที่สุด ดังเช่นการบริหารการจัดรายการของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) โดยการบริหารการจัดรายการของโปรดิวเซอร์ (Producer) นั้น มักจะต้องเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกัน และมักจะพบกับสถานการณ์ที่คาดไม่ถึงบ่อยครั้ง ส่งผลให้โปรดิวเซอร์ (Producer) ต้องใช้ความสามารถและประสบการณ์ในการแก้ปัญหาแต่ละปัญหา เพื่อให้การปฏิบัติงานนั้น ๆ สามารถดำเนินต่อไปได้ อาทิ ในขั้นตอนการถ่ายทำรายการวันละร้าน ที่มักประสบปัญหา คือ ผู้ร่วมรายการผัดน้ำ หรือเลื่อนนัดการถ่ายทำรายการกะทันหัน ส่งผลให้โปรดิวเซอร์ (Producer) ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยการรีบหาลูกค้ารายใหม่มาแทนให้ได้ หรือหากหาไม่ได้ก็ต้องนัดหมายถ่ายทำรายการใหม่ในวันหลัง เพื่อให้จำนวนเทปในการถ่ายทำรายการเป็นไปตามแผนที่วางไว้ เป็นต้น

บทวิเคราะห์ที่ 2 ลักษณะโครงสร้าง รูปแบบรายการ และเนื้อหารายการประเภทบันเทิง (Variety) ของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV)

จากการศึกษาเทปวีดีทัศน์ของทั้ง 6 รายการ ประกอบการสัมภาษณ์โปรดิวเซอร์ (Producer) ทั้ง 5 ราย พบว่า แนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการทั้ง 6 รายการ ถูกกำหนดจากนโยบายของผู้บริหารในเบื้องต้น และโปรดิวเซอร์ (Producer) จะนำนโยบายดังกล่าวมากำหนดแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ ให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ภายใต้ความชอบ ความถนัด ประสบการณ์ และความสามารถเฉพาะของโปรดิวเซอร์ (Producer) โดยแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ ประเภทบันเทิง หรือ รายการวาไรตี้ (Variety) สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) จากทัศนะของโปรดิวเซอร์ (Producer) ทั้ง 5 ราย ประกอบกับการศึกษาจากเทปวีดีทัศน์ทั้ง 6 รายการ พบว่า แนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการโดยสรุป คือ การมอบสาระความรู้และความบันเทิงให้แก่ผู้ชม

ในด้านของเนื้อหารายการผู้ศึกษาพบว่า การนำเสนอเนื้อหารายการปกิณกะบันเทิง (Variety) ทั้ง 6 รายการ โปรดิวเซอร์ (Producer) มุ่งหวังที่จะนำเสนอทั้ง ความบันเทิง สารความรู้ ในด้านต่าง ๆ ตามแนวคิด (Theme) ของแต่ละรายการ โดยจะคำนึงถึงความเป็นท้องถิ่นเป็นหลัก เพื่อสร้างความแตกต่างระหว่างโทรทัศน์ทั่วไปกับเคเบิลทีวีท้องถิ่น ซึ่งเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ ได้แก่ ศิลปวัฒนธรรมประเพณีของจังหวัดนครราชสีมา อาทิ ปราสาทหินพิมาย ประเพณีกินเข้าค่า (กินข้าวเย็น) ของอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา นอกจากนั้นเนื้อหารายการยังนำเสนอกิจกรรมของคนในชุมชนที่สถานีโทรทัศน์ทั่วไปไม่นำเสนอ รวมถึงการนำเสนอเนื้อหารายการที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของคนในชุมชน อาทิ การนำเสนอความสามารถของเกษตรกร ประชาชนชาวบ้านที่ได้นำแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ และการเกษตรแบบผสมผสานมาใช้ในพัฒนาการเกษตรในท้องถิ่นของตนเอง เป็นต้น

ในด้านรูปแบบการนำเสนอรายการ พบว่า รูปแบบการนำเสนอรายการปกิณกะบันเทิง (Variety) ทั้ง 6 รายการ จะมีรูปแบบการนำเสนอที่คล้ายกัน คือ การใช้พิธีกรรายการเป็นผู้ดำเนินเรื่องทั้งหมด ตั้งแต่การเปิดรายการ การสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการ จนกระทั่งปิดรายการ รวมทั้งการนำเข้าช่วงต่าง ๆ ของรายการ ดังนั้น จะเห็นได้ว่ารูปแบบการนำเสนอรายการของโปรดิวเซอร์ (Producer) แต่ละรายการยังคงนำเสนอแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน โดยจะเน้นที่ตัวพิธีกรเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาในรายการ และพิธีกรจะเป็นผู้เชื่อมโยงประเด็นของช่วงต่าง ๆ ในรายการ อีกด้วย

โดยในส่วนสัมภาษณ์จะแบ่งรูปแบบการสัมภาษณ์ออกเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

1. แบบนั่งสัมภาษณ์
2. แบบเดินสัมภาษณ์
3. แบบสาธิต
4. แบบผสม

5. แบบพิธีกรนำเสนอเอง โดยรูปแบบการนำเสนอนี้เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าจากการที่ผู้ร่วมรายการไม่สะดวกออกรายการ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ของโปรดิวเซอร์ (Producer)

จะเห็นได้ว่ารูปแบบการนำเสนอรายการจะมีรูปแบบที่หลากหลาย และเป็นรูปแบบที่ถูกพัฒนาขึ้นจากโปรดิวเซอร์ (Producer) เพื่อให้เหมาะสมกับข้อมูล เนื้อหา และสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency theory) ของ เฟรด อี. ฟิดเลอร์ (Fred E. Fiedler)

จากการศึกษา ลักษณะโครงสร้างรายการ พบว่า ลักษณะโครงสร้างรายการจะเป็นโครงสร้างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ประกอบด้วยช่วงต่าง ๆ ของรายการ 1-4 ช่วง โดยรายการที่มีระยะเวลาใน

การออกอากาศ 20 นาที ถึง 1 ชั่วโมง จะมีโฆษณาครั้งรายการ 1-2 ครั้ง แต่ถ้ารายการที่มีระยะเวลาในการออกอากาศสั้น คือ ไม่เกิน 10 นาที ต่อการออกอากาศ 1 เทป รายการก็จะมีโฆษณาคั่นรายการ ซึ่งโครงสร้างรายการจะประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ช่วงที่ 1 เปิดรายการและเกริ่นเนื้อหา รายการในสัปดาห์นี้, ภาพตัวอย่างรายการ, ช่วงที่ 2 คือ เนื้อหารายการตอน 1, ช่วง 3 เนื้อหารายการตอนที่ 2, และปิดรายการ โดยสรุปเนื้อหารายการในสัปดาห์นี้

จะเห็นได้ว่า โครงสร้างรายการ รูปแบบในการนำเสนอรายการ และเนื้อหารายการ ประเภทปิกนกะบันเทิง (Variety) ของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) จะมีลักษณะที่ยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และความเปลี่ยนแปลงที่สามารถเกิดขึ้นได้เสมอ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการบริหารสถานการณ์ของโปรดิวเซอร์ (Producer) โดยสอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency theory) ซึ่งการกำหนดลักษณะของแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ เนื้อหารายการ รูปแบบการนำเสนอรายการ โปรดิวเซอร์ (Producer) จะมีบทบาทอย่างมากในการควบคุม คัดเลือกเรื่องที่จะนำเสนอในรายการ เรียบเรียงเนื้อหา ตลอดจนกำหนดระยะเวลาในการนำเสนอต่อเรื่องมากหรือน้อย และจะนำเรื่องใดนำเสนอ ก่อนหลัง โดยในการควบคุมเนื้อหาในรายการของ โปรดิวเซอร์ (Producer) จะควบคุมทั้งโครงสร้างรายการ เนื้อหารายการ และรูปแบบรายการ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีผู้ปิดและเปิดประตู (Gatekeeper theory) ในการทำหน้าที่เป็นผู้เลือกสรร คัดกรองข้อมูลข่าวสาร และสอดคล้องกับทฤษฎีการกำหนดระเบียบวาระของข่าวสาร (Agenda setting theory) ในการจัดลำดับความสำคัญก่อน-หลังในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารในรายการ

บทวิเคราะห์ที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการกำหนดเนื้อหาในการผลิตรายการปิกนกะบันเทิง (Variety) ของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV)

ในส่วนของปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกำหนดเนื้อหารายการ ในการผลิตรายการประเภทปิกนกะบันเทิง (Variety) ของ สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) คือ การใช้วิจรณ์ญาณของ โปรดิวเซอร์ (Producer) โดยตรง เนื่องจากในการผลิตรายการโปรดิวเซอร์ (Producer) จะเป็นบุคคลที่ควบคุมการดำเนินงานทุกขั้นตอน ซึ่งหลาย ๆ หน้าที่ในกระบวนการผลิตรายการในส่วนท้องถิ่นนั้น โปรดิวเซอร์ (Producer) ก็ต้องเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง ซึ่งในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารหรือเหตุการณ์นั้น ต้องสอดคล้องกับเหตุการณ์สถานการณ์ในขณะนั้น ประกอบกับวันนักชดฤกษ์ก็มีส่วนที่ทำให้การนำเสนอรายการมีความทันสมัยสอดคล้องกับวันเวลา อาทิ วันปีใหม่ โดยโปรดิวเซอร์ (Producer) ทุกรายการได้จัดทำรายการตอนพิเศษประมวลภาพรายการตลอดปี

2552 เพื่อเป็นการส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ และที่สำคัญที่สุดในการวางนโยบายในการผลิตรายการ คือ ต้องก่อให้เกิดประโยชน์กับคนในชุมชนไม่มากก็น้อย ทั้งในด้านข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กับประชาชน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น เพื่อให้คนในชุมชนตระหนักถึงความสำคัญของท้องถิ่น การกระตุ้นเศรษฐกิจภายในท้องถิ่น โดยการนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวและกิจการร้านค้าของคนในชุมชน เป็นต้น รวมทั้งยังได้ประโยชน์ในแง่ของการส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมต่าง ๆ ภายในชุมชน หรือเพื่อเป็นการแจ่มใสเตือน ให้ระมัดระวัง สามารถปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนสามารถช่วยแจ้งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการร่วมกันช่วยแก้ปัญหา ซึ่งเรื่องราวที่จะนำเสนอในรายการต้องสอดคล้องกับ แนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการ เป้าหมายในการนำเสนอรายการ อันได้แก่ ต้องการให้ผู้ชมได้รับข่าวสารสาระที่ทางรายการได้นำเสนอ โดยสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

ดังนั้น ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเนื้อหารายการ ในการผลิตรายการประเภท ปกิณกะบันเทิง (Variety) ของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) อันได้แก่ วิจารณ์ญาณของโปรดิวเซอร์ (Producer), วันนักชัตฤกษ์ และปัจจัยในส่วนของการนำเสนอสาระความรู้และประโยชน์ที่คนในชุมชนจะได้รับ จะถูกกำหนดจากโปรดิวเซอร์ (Producer) ทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการกำหนดระเบียบวาระของข่าวสาร (Agenda setting theory) ในการกำหนดเนื้อหาของรายการ โดย เบอร์นาร์ด ซี. โคเฮน (Bernard C. cohen) กล่าวว่าการจัดวาระจากสื่อ (Media agenda) เป็นการจัดลำดับความสนใจในเนื้อหาหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสื่อ ซึ่งยึดการพิจารณาจากความสนใจของสื่อ นั่นคือ โปรดิวเซอร์ (Producer) เป็นหลัก ประกอบกับเนื้อหาที่นำเสนอต้องอยู่ในกรอบของแนวคิดหรือแก่น (Theme) ของรายการด้วย

ข้อเสนอแนะ

สำหรับการบริหารการจัดการรายการปกิณกะบันเทิง (Variety) และการศึกษาวิจัยในอนาคต

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์จากการบริหารรายการโทรทัศน์เป็นอย่างมาก โดยผู้ศึกษาได้ประมวลเป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวิจัย เพื่อให้ทราบถึงการบริหารการจัดการรายการปกิณกะบันเทิง (Variety) ของ สถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) และข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในเรื่องการบริหารการจัดการรายการปกิณกะบันเทิง (Variety) หรือเรื่องที่เกี่ยวข้อง ใกล้เคียงกัน โดยกำหนดแนวทางข้อเสนอแนะ 2 แนวทาง ได้แก่

สำหรับผู้บริหารสถานีเคเบิลท้องถิ่นพิจารณาในการบริหารรายการปกิณกะบันเทิง (Variety)

ในการผลิตรายการปกิณกะบันเทิง (Variety) ในฝ่ายข่าวและผลิตรายการของสถานีเงินเจียนวันเจริญ (KCTV) นอกจากปัจจัยด้านความทันสมัยของเครื่องมือเครื่องมือแล้ว ต้องให้ความสำคัญกับงบประมาณที่จะให้การสนับสนุนในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้แก่พนักงาน ทั้งในงบประมาณด้านเบี้ยเลี้ยงในการปฏิบัติงานนอกสถานที่ งบประมาณในการเดินทาง ซึ่งจากการศึกษาพบว่างบประมาณเป็นอุปสรรคสำคัญในการดำเนินงานของบุคลากรในฝ่ายทุกคน

นอกจากนั้น ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน การพัฒนาในด้านคุณภาพของรายการเพื่อให้ถึงเป้าหมาย บุคลากรถือเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนา โดยเฉพาะในเรื่องของบุคลากรที่ขาดทักษะในการปฏิบัติงาน และบุคลากรที่ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน ส่งผลอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพในการผลิตรายการ บุคลากรแต่ละคนมีงานล้นมือ ทำให้เกิดความเหนื่อยล้าในการทำงาน ดังนั้น ควรจะมีการจัดการเรื่องทรัพยากรบุคคลใหม่ ให้เหมาะสมกับปริมาณงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต

1. การผลิตรายการประเภทปกิณกะบันเทิง (Variety) ของสถานีเคเบิลทีวีท้องถิ่น ถือเป็นเรื่องใหม่ในวงการเคเบิลทีวี ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงอยากให้มีการศึกษาต่อในหัวข้อนี้ ในสถานีอื่น ๆ ที่มีการผลิตรายการเอง เพื่อเปรียบเทียบผล และเป็นแนวทางในการบริหารการจัดรายการปกิณกะบันเทิง (Variety) ต่อไป

2. ควรจะมีการศึกษาเพิ่มเติม ในด้านความต้องการของผู้ชมเคเบิลทีวีท้องถิ่นทั้งภาคอีสาน เพื่อให้เข้าใจถึงความต้องการที่แท้จริงของผู้ชม และเป็นแนวทางในการผลิตรายการของผู้ผลิตรายการอีกด้วย

3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องการประเมินผล หรือตอบกลับ (Feedback) ของผู้ชมจากการชมรายการประเภทปกิณกะบันเทิง (Variety) ด้วย